

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2264/2020
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Милена Стевановић Ћеран, адвокат из ..., против туженог Југословенско речно бродарство АД из Београда, кога заступа пуномоћник Бранко Димић, адвокат из ..., ради поништаја анекса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 537/17 од 04.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 537/17 од 04.09.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 537/17 од 04.09.2019. године, преиначена је првостепена пресуда Првог основног суда у Београду П1 837/14 од 04.10.2016. године. Усвојен је тужбени захтев и поништен као незаконит Анекс уговора о раду бр. .. од 01.09.2002. године, којим је тужиља премештена са послова ... на послове ... у Служби ... . У преосталом делу укинута је првостепена пресуда и предмет је у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правоснажне другостепене пресуде којом је поништен анекс уговора о раду, тужени је благовремено изјавио ревизију због свих законских разлога. Позвао се на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Тужиља је поднела одговор на ревизију. Оспорила је основаност ревизије. Трошкове одговора је тражила и определила.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. и 441. ЗПП и одлучио да ревизија није дозвољена.

Ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети. По одредби члана 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Предметни спор није спор из наведене законске одредбе, већ је спор за поништај анекса уговора о раду којим је извршено распоређивање тужиље са једног на друго радно место. Ревизија у том спору није дозвољени правни лек. Стога је без утицаја што је другостепени суд преиначио првостепену пресуду. Одредба члана 403. став 2. ЗПП која прописује дозвољеност ревизије у случају преиначења првостепене пресуде се у конкретном случају не примењује (допуна закључка о дозвољености ревизије усвојених на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда 03.03. и 10.03.2015. године).

На основу изложеног и одредбе члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је ревизију туженог одбацио као недозвољену.

Захтев тужиље за трошкове одговора је одбијен, применом члана 165. став 1. и члана 154. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења парнице.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић